

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/135/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3213203460
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3213203460.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Eriky Zajacovej a sudkýň JUDr. Emílie Zimovej a JUDr. Márie Vrtochovej v právnej veci navrhovateľa O., a.s. so sídlom v U., Y. mýto 1, XXX XX U., IČO 36 816 337 právne zastúpený Advokátska kancelária G., s.r.o. T. XX, XXX XX U., proti odporkyni U. T., bytom U. nad U., K M. XXXX/XX, XXX XX U. nad U., zastúpená advokátom Mgr. N. T., N. XXX/X, U. nad U. o zaplatenie 1.001,77 eur, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 12. novembra 2013 č. k. 6C/94/2013-43 jednohlasne takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľ je povinný zaplatiť odporkyni náhradu trov odvolacieho konania 61,41 eur k rukám právneho zástupcu odporkyne Mgr. N. T., advokáta, do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol návrh, ktorým sa navrhovateľ domáhal voči odporkyni zaplatenia sumy 1.001,77 eur a náhrady za zaplatený súdny poplatok a trov právneho zastúpenia. Svoj návrh odôvodňoval navrhovateľ tým, že uzatvoril s odporkyňou zmluvu o revolvingovom úvere, ktorej súčasťou boli aj všeobecné obchodné podmienky. Súd prvého stupňa svoje rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 2 písm. d/, § 3 ods. 1, 2, § 4 ods. 2 písm. h/, i/, § 4 ods. 3 veta posledná Zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, ďalej ustanovením § 52 ods. 1, § 54 ods. 1, § 48 ods. 1, 2 a § 457 Občianskeho zákonníka. Súd na základe vykonaného dokazovania, a po zhodnotení výsledkov dospel k záveru, že návrh bol podaný nedôvodne. Navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno, pokiaľ ide o poskytnutie akýchkoľvek finančných prostriedkov odporkyni. V zmluve o revolvingovom úvere bolo výslovne uvedené, že čerpanie úveru má byť odporkyni prevedené na účet v banke, ktorého číslo bolo v zmluve uvedené. Nemohol súd samotnú zmluvu považovať za dôkaz o poskytnutí finančných prostriedkov. Navrhovateľ predložil rozpis operácií, ktorý však nie je oficiálnym autorizovaným výpisom z účtu v banke, ale iba výpisom z vnútornej evidencie navrhovateľa, a teda ho nemožno považovať za listinný dôkaz, ale len za tvrdenie navrhovateľa. Keďže právny zástupca odporkyne spochybnil skutočnosť poskytnutia financií odporkyni, súd musel považovať túto skutočnosť za spornú. Navrhovateľ nepreukázal túto skutočnosť žiadnymi dôkazmi, a preto súd skonštatoval, že navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno, a preto bolo potrebné návrh zamietnuť. Okrem toho však súd uviedol, že zmluva o revolvingovom úvere, je zmluvou o spotrebiteľskom úvere s tým, že úroková sadzba je v zmluve uvedená extrémne malým a veľmi ťažko čitateľným písmom, pričom v zmluve vôbec nie je uvedená ročná úroková sadzba a okrem toho v zmluve nie sú uvedené termíny ani výška splátok. Súd by túto skutočnosť musel posúdiť ako rozpor s ustanoveniami § 4 ods. 2 písm. h/ a i/ Zák. č. 258/2001 Z. z. a následne podľa § 4 ods. 3 veta posledná cit. zákona ako úver poskytnutý bezúročne a bez poplatkov. V takomto prípade aj keby navrhovateľ skutočne poskytol odporkyni 1.327,76 eur za stavu kedy mu odporkyňa už vrátila čiastku 1.956,54 eur nemal nárok navrhovateľ voči odporkyni na žiadne plnenie. Okrem toho nejde o

úver podľa Obchodného zákonníka ale o spotrebiteľský úver podľa osobitného zákona, a preto sa naň vzťahujú ustanovenia Občianskeho zákonníka o ochrane spotrebiteľa. Podľa § 48 ods. 2 OZ všeobecne platí, že odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje. K jej zrušeniu nedôjde v prípade, ak je právnym predpisom stanovené inak, alebo účastníci sa dohodli inak. Odstúpením od zmluvy zo strany navrhovateľa bola teda zmluva zrušená od začiatku, a preto opäť platí, že aj keby navrhovateľ skutočne poskytol odporkyni 1.327,76 eur ako uviedol, odporkyňa vrátila 1.956,54 eur, splnila povinnosť vydať to čo na základe zmluvy dostala podľa § 457 OZ, pričom navrhovateľ nemal nárok na úroky okrem úroku z omeškania, poplatku zmluvnej pokuty a iné sankcie. Úspešnej odporkyni náhrada trov konania priznaná nebola, pretože právny zástupca odporkyne nevyčísľil trovy v zákonnej lehote troch pracovných dní.

Proti tomuto rozhodnutiu podal včas odvolanie navrhovateľ, ktorý žiadal, aby krajský súd ako súd odvolací napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie, pretože mal za to, že rozsudok súdu prvého stupňa vychádza z nesprávnych skutkových záverov a nesprávneho právneho posúdenia veci. Poukázal na skutočnosť, že zmluva o úvere bola uzavretá v súlade s ustanoveniami Zák. č. 258/2001 Z. z. ako aj v súlade s ustanoveniami Zák. č. 513/1991 Z. z. Obchodného zákonníka. Táto skutočnosť vyplýva aj zo všeobecných obchodných podmienok navrhovateľa s tým, že zmluva o úvere patrí medzi absolútne obchody. Časť obsahu zmluvy možno určiť aj odkazom na všeobecné obchodné podmienky, ktoré sú vytlačené na druhej strane zmluvy o revolvingovom úvere a tvoria jeho neoddeliteľnú súčasť. Odporkyňa podpisom zmluvy o úvere potvrdila, že sa so zmluvou oboznámila, súhlasí s ňou a uzatvára ju v súlade so slobodnou a vážnou vôľou. Tiež zobrala na vedomie, že všeobecné obchodné podmienky, ktoré sú vytlačené na rubovej strane tlačiva sú neoddeliteľnou súčasťou tejto zmluvy. Súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že nejde o úver podľa Obchodného zákonníka, ale o spotrebiteľský úver posudzovaný podľa Zák. č. 258/2001 Z. z., a preto sa vzťahuje naňho ustanovenie Občianskeho zákonníka. Úprava odstúpenia od zmluvy je v Obchodnom zákonníku komplexnou, a preto ustanovenia Občianskeho zákonníka sa použiť nemôžu. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1MOBdo V 2/2007. Zmluvné strany si v rámci zmluvnej voľnosti upravili dôsledky odstúpenia od zmluvy o úvere vo všeobecných obchodných podmienkach. Navyše zo Zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľskom úvere platnom a účinnom v čase uzavretia zmluvy o úvere nevyplýva, že v prípade uzavretej zmluvy o úvere pôsobí Občiansky zákonník ako lex specialis k Obchodnému zákonníku, preto má navrhovateľ za to, že toto ustanovenie nemôže byť interpretované tak, že na všetky nároky vyplývajúce zo spotrebiteľských zmlúv majú byť aplikované výlučne ustanovenia Občianskeho zákonníka, preto mal navrhovateľ za to, že jeho nárok na zaplatenie nesplatennej časti úveru spolu s úrokom za poskytnutie úveru poistným a poplatkami z omeškania je plne v súlade s cit. zákonnými predpismi. Uzavretá zmluva o revolvingovom úvere spĺňa všetky náležitosti uvedené v Zák. č. 258/2001 Z. z.. S poukazom na ustanovenie § 273 Obchodného zákonníka sa navrhovateľ domnieva, že všeobecné obchodné podmienky je potrebné rešpektovať ako súčasť zmluvy, preto považuje výklad ustanovenia § 4 ods. 3 Zákona o spotrebiteľskom úvere za príliš formalistický. Rovnako súd na základe vykonaného dokazovania dospel k tomu, že návrh bol podaný nedôvodne z dôvodu, že navrhovateľ neuniesol dôkazné bremeno. Navrhovateľ uviedol, že o tom, že odporca spochybňuje poskytnutie finančných prostriedkov, nemal vedomosť nakoľko o tejto skutočnosti nebol nejakým spôsobom upovedomený. Preto došlo k porušeniu zásady rovnosti účastníkov konania. Poukázal na čl. 46 ods. 1 Ústavy SR ako aj čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd.

K podanému odvolaniu sa písomne vyjadrila odporkyňa, ktorá uviedla, že žiada rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť, pretože sa v plnom rozsahu stotožňuje s názorom súdu prvého stupňa vysloveným v odôvodnení napadnutého rozsudku a zároveň si uplatnila náhradu trov odvolacieho konania.

Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa je potrebné ako vecne správny potvrdiť podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. s tým, že odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s vecne správnym a vyčerpávajúcim odôvodnením súdu prvého stupňa, na ktoré v celom rozsahu poukazuje.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením súdu prvého stupňa, ktorý sa zaoberal odstúpením navrhovateľa od danej zmluvy, kde ako správne skonštatoval súd prvého stupňa odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje a účastníci majú právo žiadať to, čo si vzájomne plnili. V tomto prípade vzniká právo domáhať sa vrátenia poskytnutého úveru, nie však úrokov za úver zo zmluvy zrušenej s účinkami od jej vzniku.

V nadväznosti na ustanovenie § 39, § 54 ods. 1, § 48 a § 457 OZ je nutné konštatovať, že zmluva sa zrušuje s účinkami od začiatku ex tunc (§ 48 ods. 2) a tým zanikajú práva a povinnosti zo zmluvy. Momentom odstúpenia od zmluvy vznikajú práva a povinnosti z porušenia práva (bezodôvodné obohatenie, náhrada škody) účastníci zrušenej zmluvy si majú navzájom vrátiť už vykonané plnenia podľa § 457 OZ, ktoré ako správne konštatoval súd prvého stupňa. Ustanovenia spotrebiteľskej zmluvy, ktoré na rozdiel od ustanovenia Občianskeho zákonníka zavádzajú spotrebiteľa nad rámec povinností vzniknutých podľa Občianskeho zákonníka, evidentne zhoršuje jeho postavenie. Akékoľvek rozšírenie záväzkov spotrebiteľa vrátane plnenia úrokov napriek jej zrušeniu popri vzájomnej reštitučnej povinnosti po zániku zmluvy s účinkami ex tunc postavenie spotrebiteľa zhoršuje, inými slovami povedané, dôsledky odstúpenia od zmluvy podľa zmluvy dohodnutej medzi účastníkmi konania sú nevýhodnejšie ako dôsledky odstúpenia podľa úpravy Občianskeho zákonníka. Spotrebiteľia môžu právom očakávať, že zmluvné podmienky koncipované v rámci štandardnej typovej zmluvy ich nezaväzujú pokiaľ sú vo svojich dôsledkoch nevýhodnejšie oproti právnej úprave podľa Občianskeho zákonníka. Nemožno tiež prehliadnuť, že je to dodávateľ, ktorý naformuloval zmluvu a dobrovoľne sa rozhodol využiť ustanovenie zmluvy o odstúpení, aj keď existujú iné inštitúty súkromného práva, ktoré zmluvu komplexne nerušia s účinkami od momentu jej uzavretia. Ustanovenie čl. 8.4 všeobecných obchodných podmienok, podľa ktorého má spotrebiteľ plniť zmluvné povinnosti aj napriek odstúpeniu od zmluvy je upravené pre odporcu nevýhodnejšie oproti úprave v § 48 v spojení s § 457 OZ. Ustanovenie § 54 ods. 1 OZ je v súlade s právom Európskej únie, ktoré umožňujú členským štátom prijať na ochranu spotrebiteľa aj prísnejšie ustanovenia, než aké odporúča Smernica rady 93/13/EHS. Súdom prináleží súdna kontrola zmluvných podmienok, a dokonca aj abstraktná kontrola zmlúv s cieľom vylúčiť zo života bežných ľudí neprimerané podmienky, ktoré zhoršujú kvalitu života.

Preto v prejednávanej veci tak, ako správne konštatoval súd prvého stupňa majú prednosť osobitné ustanovenia právneho poriadku, ktoré sú súčasťou špeciálnej právnej úpravy v oblasti spotrebiteľského práva, vrátane ustanovení § 52 až 54 OZ. O tom, že ide o spotrebiteľskú zmluvu neboli žiadne pochybnosti a v konečnom dôsledku tomu zodpovedá aj definícia spotrebiteľskej zmluvy, za ktorú sa považuje každá zmluva bez ohľadu na právnu formu ak ju uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Pokiaľ teda navrhovateľ v predmetnej veci presadzuje obchodnú právnu úpravu odstúpenia od zmluvy, aj s poukazom na ustanovenie § 5 Zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, odvolací súd poukazuje na to, že toto ustanovenie presne odkazuje v súvislosti s odstúpením od zmluvy nie na Obchodný ale na Občiansky zákonník.

Zároveň neobstojí odvolacia námietka zo strany navrhovateľa ohľadom upretia možnosti konať pred súdom, prípadne porušenia svojho práva garantovaného čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, prípadne čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd, nakoľko navrhovateľ bol na pojednávaní pred súdom prvého stupňa riadne predvolaný, pričom predvolanie na pojednávanie, ktoré sa uskutočnilo dňa 12.11.2013 prevzal dňa 16.10.2013, pričom tento svoju neúčast' zároveň ospravedlnil podaním, ktoré bolo doručené na súd prvého stupňa dňa 29.10.2013 a zároveň súhlasil s tým, aby súd vec prejednal v neprítomnosti navrhovateľa v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p.. Súd prvého stupňa na pojednávaní riadne toto ospravedlnenie sa z neúčasti oboznámil, konal v neprítomnosti riadne predvolaného navrhovateľa tak, ako mu to umožňuje § 101 ods. 2 O.s.p., na ktorom sa odporkyňa a jej právny zástupca zúčastnili a zároveň vzniesli námietky uvedené v rozsudku súdu prvého stupňa ako je v obsahu zápisnice z pojednávania. Tým, že navrhovateľ sám využil možnosť nezúčastniť sa pojednávania nemôže za stavu, kedy bol na pojednávanie riadne predvolaný, ospravedlnil sa z neúčasti na pojednávaní, súhlasil s prejednávaním veci v jeho neprítomnosti, nemôže hovoriť o upretí svojho práva, následne v tom smere, že nemal vedomosť o tom, že právny zástupca odporcu spochybňuje poskytnutie finančných prostriedkov, nakoľko pokiaľ by sa bol riadne vytýčeného pojednávania zúčastnil, mal možnosť sa s

týmito námietkami oboznámiť. Pokiaľ tak neurobil, nemožno v takomto postupe súdu vidieť upretie možnosti konať pred súdom.

Vo zvyšku ako bolo vyššie uvedené, odvolací súd v celom rozsahu poukazuje na vecne správne a vyčerpávajúce odôvodnenie súdu prvého stupňa, s ktorým sa v súlade s § 219 ods. 2 O.s.p. zároveň aj stotožňuje.

O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. a úspešnej odporkyni v odvolacom konaní bola priznaná náhrada trov odvolacieho konania za jeden úkon právnej pomoci, a to písomné vyjadrenie k odvolaniu pri sadzbe 61,41 eur za úkon právnej pomoci v zmysle § 10 vyhl. č. 655/2004 Z. z., k náhrade ktorých bol zaviazaný navrhovateľ, ktorý úspech v odvolacom konaní nemal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.